

fordi der er organisationer, som faktisk påtager sig et ansvar på medlemmernes vegne til at aftale nogle ting, som er ordentlige, og som er gode. Så langt, så godt.

Når vi taler om forsikringsssystemet, som forslaget handler om, er der ikke nogen regler og bestemmelser i forsikringslovgivningen, som betyder, at det enkelte medlem skal være medlem af en faglig organisation. Det er der ikke i arbejdsløshedsforsikringslovens forstand tale om, og den sammenblanding af problemstillingen, som de to partier gør sig skyldige i, hviler altså på et forkert grundlag, på et grundlag, som ikke eksisterer, fordi man faktisk ikke for at være forsikret behøver at være medlem af en faglig organisation, medmindre man altså har de goder, som knytter sig til at være ansat på områder – og det er den danske model heldigvis et eksempel på – overenskomstdækkede områder, hvor der i nogle situationer godt kan være tale om eksklusivaftaler. Ja, så er der tale om, at hvis man både vil have det gode, der knytter sig til en overenskomst, der kan have en eksklusiv-aftale, skal man være medlem af både den faglige organisation og af arbejdsløsheds-kassen.

Det kan være baggrunden for, at jeg svarer hr. Helge Sander, som jeg gør, nemlig at der er tale om konkrete sager, konkrete vurderinger, som man faktisk må løse på stedet mellem medlemmet, den faglige organisation og arbejdsløsheds-kassen.

Så blev der i øvrigt sagt et eller andet om, at mit første udfald mod hr. Helge Sander var urimeligt. Det synes jeg ikke. Jeg synes, der blev givet udtryk for en hån og en mistillid til de organisationer, som har siddet og arbejdet i flere måneder og er kommet med deres bud på en argumentation for, hvorfor der er klare fordele ved fagligt afgrænsede arbejdsløsheds-kasser, og den kritik af hr. Helge Sander har jeg ikke på noget tidspunkt tænkt mig at trække tilbage.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Vi kan ikke fortsætte hele eftermiddagen. Nu har det skiftet to gange, og vi er vendt tilbage til første udtalelse igen, og så kan det være, vi kan få arbejdsministeren op og moderere det endnu en gang. Det har jeg ikke nogen interesse i, for jeg er enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at denne sag er alt for vigtig til, at det bliver til mudderkastning.

Kun synes jeg, at det er beklageligt, at vi har en arbejdsminister, der kommer med disse kraf-

tige udfald. Det, vi taler om i dag, er ganske enkelt. Det handler om frihed, det handler om frihed for den enkelte lønmodtager.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om straf for omskæring af kvinder.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 12/3 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Forslaget til folketingsbeslutning fra Dansk Folkeparti går ud på, at der skal foreslås ændringer i straffeloven, så vi i Danmark kan straffe personer, der medvirker til omskæring af piger eller kvinder i udlandet, selv om omskæring ikke er forbudt i det land, hvor indgrebet er foretaget.

I dag er det sådan, at der i Danmark kan straffes for omskæring efter straffelovens § 245, stk. 2, om legemsbeskadigelse. Strafferammen er fire år.

Hvis indgrebet er foretaget i udlandet, er det dog en forudsætning for straf i Danmark, at indgrebet også er strafbart i det land, hvor det er udført. Dette princip om dobbelt strafbarhed følger af straffelovens § 7 og er et almindeligt princip, som kun fraviges i særlige tilfælde.